

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

15. Quid sit lex diœcesana, & lex jurisdictionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

- jecta sunt.
3. Ea tantum Ecclesie sunt exempla, que ple-
no iure ad exemptum spectant.

4. Suum proprium non est quod est commu-
ne.
6. Privilegia propria intelligenda.

Difficulatem facit quia appellatione sui comprehenditur etiam id quod com-
mune est, si quis servos ff. de leg. 3. l. pupillus §. fin. ff. de verb. sign. adeo ut res
michi cum alio communis vendi & impignorari possit, qua deinde docte Mude-
us, l. nemo ex focius ff. pro sacerdotio fol. 6. 4. Negus de pig. in 3. memb. 2. par. princip. n. 59. & seqq. 2
& non modo quod immediate sed etiam quod mediately suum est: ideo praeceptum,
de providendo alicui in Ecclesiis suis, extenditur ad casus mediately subjectarum sunt
3. pro illorum de probandis. Sed respondeo cum Archidiacono eas tantum esse exem-
pas, quia pleno iure spectant ad exemptum, Archid. in c. Frater. n. 4. sub latè idexa-
minat. 16. ques. 1. Imprimis quia exemptiones praedicant juri ordinario, ideoque
strictissime interpretanda, c. licet de officio ord. l. 2. §. merito §. si quis à principe ff. ne quid
in loco publico nec extendenda sunt ad id quod commune est, nam suum proprium dici
non potest quod commune est, prout quoque quod mediately ad aliquem spectat, su-
um esse proprium dici non potest. l. quæsumus, §. celsius ff. de fundo instr. leg. Archid. nu. 5.
latifin è lajoni l. servii electione §. labeon. 1. 4. 10. 20. 21. 22 ff. de legat. 1.

Potio certum est, privilegia semper extendenda esse secundum propriam verbo-
rum significacionem ut quando minus fieri possit ordinariae obsint potestati, quæ est
per quam favorabilis l. scribit quintus l. plantinus ff. de auro & argento leg. copiosius que id
probat Archid. d. c. Frater 16. ques. 1. num. 5. & dixi supra ques. 4. De qua quæstione
prolixius videri poterit Philipp. Francus in c. cum in illis fin. num. 2. & 3. de Prab. in 6.
Ubi disputatur dispositio restringenda sit ad id quod totum est disponentis, an ve-
rò etiam extendenda ad id quod cum alio commune est; distinguuntur inter dispositio-
nem odioam & favorabilem, quemadmodum apud eundem videtur latius poterit
lector.

Q VÆ S T I O X V.

Quid sit lex diœcesana & lex jurisdictionis?

S U M M A R I U M.

1. In Episcopo generaliter unica jurisdictione.
2. Res judicata in diœcesana, non prejudicat
in lege jurisdictionis.
3. Derivatio legis diœcesana.
4. Commissione facta diœcesano censetur fa-
cta Episcopo.
5. Diffensio scribentium in hac materia.
6. Diffensio legis Diœcesana.
7. Diffensio legis jurisdictionis.
8. Cuius species sit charitatrum subsidium.
9. Item Synodus Episcopalis.
10. Item diffensio & Canonica Episcopalis.

G

IN

IN distinctione exemptionum dixi, sub nomine jurisdictionis comprehendendi legem Diocesanam & jurisdictionis, de utraque quia inter interpres non ita convenit, pauca haec adferemus. In Episcopo unicam tantum esse jurisdictionem sub qua universum jus Episcopale comprehenditur quod in universalis Diocesis habet, nonnullis usurpata latiore significacione legis diocesanae vixit est. *Innocent. c. dilectus de offic. ordin. Abbas c. auditis in 1. notabili de restu. in integrum.*

2. Aliis tamen communius placuit distinctiones esse species, ita ut res judicata in Lega Diocesana non obsteret legi jurisdictionis. *Abb. c. 1. de offic. ordin. ubi tex.*

Et quidem Diocesana lex a diocesano derivatur, qui a Pontificiis DD. propriis Episcopos nuncupatur & non aliis, quamvis de jure speciali in loco ordinatum habeat potestatem, *Abb. c. cum olim de major. & obed. & cap. joannes. num. 2. de testam.* Adeoque refert ut facta commissione diocesano, censeatur facta tantum Episcopo. At vero si ordinario, tum cuilibet alteri ordinariam habenti jurisdictionem facta esse censebitur, *glo. Clem. 1. verb. Diocesanis de jure patronat. Navarr. conf. 1. de Clarend. despons. 1. 2.*

Porro pro distinctione triasq; hujus legis diocesanae & jurisdictionis variæ, olim fuit elaboratum, aliis assertentibus quod illa consistat in recipiendo, haec verò in dando seu conferendo, aliis aliter opinantibus, ut pater ex Innocent. & aliis, c. t. de statu Monach. ubi *Abb. glo. c. dilectus ubi DD. de offic. ordin. Bertachin. tract. de Episcop. l. 4. par. 2. n. 80. & seqq. Henric. Botticus tract. de Synodo par. 1. num. 61. & seqq. ubi late.* Res haec ut censam cum Innocent. apudius diffiniri non poterit quam distinctione per partes, de qua apud Topicos. *Aristoteles lib. 2. post. cap. 5. Jo. Apelles in Dialect. legali cap. num. 2.4. Christoph. Hegendor. in suo libello de divisionibus & divisionibus legibus 10. 16. per tet. vol. tract. 1. fol. 252.* Nempe iex Diocesana est ad quam spectat perceptio Cathedratici, pars decima oblationum, charitativum subfidiuum, denique certa omnia a quibus Monasteria jure communi sunt exempta, *Abbas d.c. dilectus n. 4 ubi late & DD. supra citati.*

7. Lex verò jurisdictionis est quæ obedientiam, subjectionem, reverentiam, institutionem, correctionem, reformationem, jurisdictionem, pœnitentiam inductionem, causarum audienciam, sacramentorum collationem, eaque omnia complectitur, in quibus Monasteria Diocesana, jure communi subiiciuntur. *DD. ubi supra Bertachin. tract. de Episcopo lib. 4. parte 2. numer. 80. Thomas Zerola in praxi Episcop. part. 2. verb. iura Episcopalia. Cuchus in situ. juris Canonici lib. 1. tit. 12. vers. hec iura.*

8. Quæ ut magis pateant queritur primo, utrum charitativum subfidiuum sit de lege Diocesana? articulus hic multis fuit dubius, ut refert Barth. Bellencinus tract. de charit. subfidiio, *gn. 28.* communis tamen (inquit) opinio est affirmativa, Unde inferunt Monasteria jure communi Exempta esse à solutione charitativi subfidiij.

70.

Io. Andr. Butrio. Innoc. & DD. d.c. dilectus de offic. ord. Bald. si quis ad desiderandam col. 8.
C. de Episc. & Cler.

Limito primò, in Ecclesiis monasterio subiectis qua ante subjectionem illud
prestare consueverant. Nam ratione carum, monasterium obligabitur Clem. 1. de cen-
sis. Innoc. d.ca. de statu Monach. cap. conquerente de offic. ord.

Limito secundò, nisi monasterium habet populum, quia ratione populi tenetur
ad omnia que sunt legis Diaœcœsanæ. Io. Andr. in add. ad spec. tit. de privileg. Bellenc.
trat. de charit. subfd. q. 2. Quætitur secundò, Quid de Synodo? utrum sic legis Diaœ-
œsanæ? & breviter an Abbates seu monasteria teneantur venire ad Synodum Epi-
scopi? Remitto ad prolixam disputationem & distinctionem Henrici Botei, in suo
speciali tractatu de Synodo parte 2.n. 4. & seqq. ex qua uberior etiam intelligentia
legis Diaœcœsanæ & jurisdictionis hauriri poterit.

Tertiò utrum dispensatio paucis dicimus eam esse de lege jurisdictionis, cap. ex 10
transmissa translata. prelat. glo. clem. 1. de Rescriptis, & ita resolvit Paulus Borgasius in suo
trat. de Irregularitatibus parte 2. Rubr. an dispensatio sit de lege Diaœcœsanæ n. 4. Eadem
dicta sint de Canonica Episcopali, de qua materia in cap. requisisti & cap. officii de 11
de Testam. & Petrus de Ulbaldis, in trat. de Canon. Episcopals cap. 1.n. 4. & c. 4. q. 5.
Lapus de Castellione, trat. de Canonice portione n. 5. Cetera ad pleniorum hujus tituli
cognitionem peu poterunt, præsertim ex Abbatie & Innocentio hic citatis, quæ
compendii gratia nunc prætero, qui tradunt Hospitalitatem, iunctionem ad exequi-
as, prædicationem, missarum celebrationem, legationem, processionem, angarias, &
quaslibet alias vexationes sub lege Diaœcœsanæ comprehendendi.

Q U A E S T I O   XVI.

Monasteria an sint Exempta?

S U M M A R I U M.

1. Monasteria iure scripto sunt Exempta   dictionis.
à lege Diaœcœsanæ, non verò à lege juris-   2. Quousque se extendat ejusmodi exemptio.

D E jure communi quod attinet, sunt exempta à lege Diaœcœsanæ, non verò à lege
jurisdictionis, ut patet ex auctoritatibus præcedenti capite allegatis, quas maxi-
mè Abbas persequitur, d. cap. de statu Monach. & d. cap. dilectus de offic. ordin. & Ber-
tachin. trat. de Episcop. lib. 4. parte 2. quest. 35. n. 80.

G 2

Ita